

Indholdsfortegnelse:

Forord	3
Lidt om Faderen, Sønnen og Helligånden !.....	5
At blive frelst !.....	11
Fyldt med Helligånden !.....	15
Om at omvende sig !.....	23
At være retfærdiggjort !.....	30
Om voksendåben – at blive neddyppet i vand !.....	36
Guds plan for dig !.....	42
Sådan beder du Jesus om at blive frelst.....	47
Fadervor - En daglig bøn.....	48

Forord

Zion Vækkelses Center består af en meget blandet gruppe kristne. Vi kommer fra forskellige typer kirker og har derfor fået undervisning fra bibelen og omkring dette at leve livet som kristen ind på mange forskellige måder.

Aldersmæssigt er vi fra 20'erne til omkring de 70 år. Vi er en god blanding af nykristne og mennesker, som har været kristne i adskillige år. Ud over de møder, som de forskellige arbejdsgrupper i ZVC holder, har vi fællesmøde en gang om ugen. Der har vi lovsang, fællesbøn og bøn til helbredelse. Vi hører endvidere vidnesbyrd - dels fra grupperne, dels fra enkelte personer og efterfølgende har vi undervisning. Møderne er åbne for alle også for dem, der blot har lyst til at komme og besøge os en enkelt aften. Mange ikke-kristne har taget imod Jesu frelse gennem kontakten med ZVC.

De nykristne, der deltager i fællesmøderne, modtager på disse møder undervisning på lige fod med dem, der har været kristne i mange år. Dette er i sig selv ikke noget problem.

Al undervisning i ZVC er profetisk inspireret. Gud leder os på denne måde ind i bibelen og får samtidig skriften flettet ind i vores tid og hverdag. Spændende, inspirerende og opbyggelig; men på ingen måde kan begynderundervisningen undværes.

Uden forståelse for Guds store frelserplan - via Jesu død på korset, Jesu genopstandelse, Helligåndens virke i os og vanddåbens store betydning - vil der slet ikke være nogen levende kristendom.

Vi er nødt til at forstå og forholde os til Guds plan for frelsen. Som kristne har hver enkelt af os brug for at få et personligt forhold til den kærlighed og de gaver, som Gud gennem hele frelserplanen har tilbudt os.

Gud bad mig skrive denne undervisningsbog til nykristne og allerede inden jeg overhovedet startede på bogen, vidste jeg, at undervisning i omvendelse lå tungt på Herrens hjerte.

Alt for få kristne har forstået budskabet om omvendelsen, dette til trods for at Gud adskillige steder i bibelen beder os om, at vi skal omvende os (vende om) til ham.

”Vend om til mig”, lyder det fra Hærskarers Herre, “så vil jeg vende om til jer”, siger Hærskarers Herre.” Zak. 1 v. 3

At vende sig om er at vende sig væk fra noget og om til noget andet. Hvad vi skal vende os væk fra og om til, vil jeg belyse nærmere i afsnittet ”At omvende sig”.

Tamarra Bot, 2009

Lidt om Faderen, Sønnen og Helligånden !

Hvordan arbejder treenigheden sammen? Hvem skal jeg bede til? Spørgsmål som de fleste nykristne med jævne mellemrum stiller.

Gud, Faderen, er himmelens og jordens skaber. Vores almægtige far fra hvem *alting* udløses. Gud tilhører æren for *alt* det gode, der sker. *Intet* kan du tage æren for selv.

Du kan se alvoren af dette i følgende skriftsteder:

“Lutter gode og fuldkomne gaver kommer ned ovenfra, fra himmelens fader, hos hvem der ikke er forandring eller skygge der kommer og går.” Jak. 1 v. 17

“I samme nu slog en Herrens engel ham, fordi han ikke gav Gud æren.” ApG. 12 v. 23

Du kan bede til Faderen omkring forskellige situationer i dit liv og omkring dine behov, men du skal altid bede gennem Sønnen, Jesus Kristus.

Jesus Kristus er Guds enbårne Søn, til hvem Gud har givet magten i himmelen og på jorden.

“Da trådte Jesus frem, talte til dem og sagde: “Mig er givet al magt i himmelen og på jorden.”” Matt. 28 v. 18

Alle dine bønner skal bedes i troen på Jesus Kristus, som Guds Søn der døde på korset og opstod igen på tredje dagen. Altså beder du til Faderen og afslutter din bøn med “i Jesu Kristi navn”.

Jesus er kongesøn, Konge over alle konger og Herre over alle herrer:

"Og englen kom ind til hende og sagde: "Vær hilset, du benådede, Herren er med dig." Hun blev forfærdet over de ord og tænkte ved sig selv, hvad denne hilsen skulle betyde. Da sagde englen til hende: "Frygt ikke, Maria! thi du har fundet nåde for Gud. Og se, du skal undfange og føde en søn, og du skal give ham navnet Jesus. Han skal blive stor og kaldes den Højestes Søn, og Gud Herren skal give ham Davids, hans faders trone; Han skal være konge over Jakobs hus til evig tid, og der skal ikke være ende på hans kongedømme.""

Luk. 1 v. 28 - 33

Det er til Jesus, du beder om frelse. Det er Jesus, du beder til, om at han må blive herre over dit liv og tilgive dig din synd. Synd er at gå forbi Guds plan for dig. Dette sker, når du ikke tror på Gud, ikke tror på hans forordning og ikke tror på hans løfter for dig. Når du ikke tør stole på, at han har en plan med dit liv og at han har styr på dit liv. Mangel på tro gør, at du ikke tør lægge dit liv i hans hænder.

Det vigtigste i dit kristne liv er din personlige tro på Jesus Kristus. Der står skrevet, at ingen komme til Faderen uden gennem Sønnen, han som er givet al magten over jorden og i himmelen. Bibelen fortæller dig, hvem Jesus er, og din personlige tro bliver bygget op, når du gør bibelen – det skrevne ord/Ordet - til din virkelighed. Jesus Kristus ER Ordet. Hvis du spørger kristne om, hvordan de vil beskrive Jesus, vil du høre mange forskellige udlægninger, men der er kun en udlægning:

"I begyndelsen var Ordet, og Ordet var hos Gud, og Ordet var Gud. Dette var i begyndelsen hos Gud. Alt blev til ved det, og uden det blev intet til af det, som er. I det var liv,

og livet var menneskenes lys. Og lyset skinner i mørket, og mørket fik ikke bugt med det.” Joh. 1 v. 1 – 5

”Jesus svarer: ”Jeg er vejen og sandheden og livet; ingen kommer til Faderen uden ved mig. Havde I kendt mig, havde I også kendt min Fader.”” Joh. 14 v. 6 – 7

Det er troen på Jesus Kristus som Guds Søn, der baner vejen for dig til Faderen. Det er *din* tro på Jesus, der vil afgøre *dit* kristne liv på jorden og dit evige liv i himmelen. Du kan ikke *leve* i troen gennem andres tro eller opbygge en personlig tro på Jesus Kristus gennem andres vidnesbyrd.

Det er ikke troen på Jesus som en person, som vi (desværre ofte) selv skaber et billede af, eller som et menneske, der engang gik på jorden og som vil komme tilbage, jeg taler om her – det sidste er kun en lille del af sandheden. Det er troen på det skrevne Ord, jeg taler om – det skrevne Ord er Jesus Kristus; der må ikke lægges noget til og ikke trækkes noget fra.

Jesus siger i Johannes - Evangeliet:

”Sandelig, sandelig siger jeg eder: ”Hvis I beder Faderen om noget, skal han give jer det i mit navn. Hidtil har I ikke bedt om noget i mit navn. Bed så skal I få, for at jeres glæde må blive fuldkommen.

Dette har jeg sagt til jer i billedtale; den tid skal komme, da jeg ikke mere skal tale til jer i billeder, men frit ud forkynde jer om Faderen. På den dag skal I bede i mit navn, og jeg siger jer ikke, at jeg vil gå i forbøn for jer hos Faderen, thi Faderen selv elsker jer, fordi I har elsket mig og troet, at jeg er udgået fra Gud. Jeg udgik fra Faderen, og er kommen

til verden; jeg forlader verden igen og går til Faderen."

Joh. 16 v. 23 – 28

Jesus beder ikke for os, det er ikke nødvendigt. Troen på og kærligheden til Jesus Kristus er nok for Gud til, at han hører vores bønner. Du stadfæster denne tro ved at afslutte dine bønner med "I Jesu navn amen".

At elske Jesus er et ønske om at følge hans vej. At følge hans vej er at følge hans ord.

Helligånden er Guds egen Ånd givet til os, da Jesus efter sin død steg op til himmelen for at sidde ved Faderens højre hånd:

"Efter at han nu ved Guds højre hånd er ophøjet og af Faderen har fået Helligånden, som var forjættet os, har han udgydt den, således som I både ser og hører." ApG. 2 v. 33

Alle kristne kan blive fyldt (døbt) med Helligånden:

"Peter sagde til dem: "Omvend jer og lad jer døbe hver især i Jesu Kristi navn til jeres synders forladelse, så skal I få Helligånden som gave."" ApG. 2 v. 38

Hvorfor lade dig fylde af Helligånden?

Jesus siger:

"Nu går jeg hen til ham, som har sendt mig, og ingen af jer spørger mig: Hvor går du hen? Men fordi jeg har talt dette til jer, har sorgen fyldt jeres hjerte. Dog, jeg siger jer sandheden: Det er gavnligt for jer, at jeg går bort. Thi hvis jeg ikke går bort, kommer Talsmanden ikke til jer; men når jeg går herfra, så vil jeg sende ham til jer. Og når han kommer, skal han overbevise verden om synd og om

retfærdighed og om dom. Om synd: at de ikke tror på mig; om retfærdighed: at jeg går til Faderen, og I ser mig ikke længere; om dom: at denne verdens fyrste er dømt.

Jeg har endnu meget at sige jer, men I kan ikke bære det nu. Men når han, sandhedens Ånd, kommer, skal han vejlede jer i hele sandheden; thi han skal ikke tale af sig selv, men alt, hvad han hører, skal han tale, og det, der kommer, skal han forkynde jer. Han skal herliggøre mig, thi han skal tage af mit og forkynde det for jer. Alt, hvad Faderen har, er mit; derfor sagde jeg, at han skal tage af mit og forkynde jer det.” Joh. 16 v. 5 - 15

Helligåndens (også kaldet Talsmanden) opgave er bl.a. at overbevise verden om synd, om retfærdighed og om dom. Det er ved Helligåndens kraft, at sandheden skal forkyndes. Uden Helligåndens kraft vil det, der forkyndes, ikke høres, og alvoren af det vil ikke forstås. Forkyndelsen vil falde til jorden.

Helligånden gør troen levende. Uden Helligåndens vejledning og ransagelse i dig bliver troen til noget, som du tænker dig til. Du kan ikke i dig selv (uden Helligånden) leve troen ud, så den bliver synlig i dine handlinger. Dette vil jeg belyse nærmere i afsnittet om at omvende sig.

At invitere Jesus ind i dit hjerte sker gennem invitation ved bøn, men at gøre ham til Herre over dit liv kan kun ske ved, at også Helligånden tager bolig i dig. Gud har en plan for dit liv. For at du kan komme til at kende denne plan og få den virkeliggjort i dit liv, må du have Helligånden til at hjælpe dig.

Helligånden rensar dig og giver dig kærligheden til Gud og til mennesker. Helligånden udruster dig til de opgaver, som Gud har til dig. Helligånden er den kraft, der virker i dig, når

du beder over syge, når du taler evangeliets ord og når du taler profetisk. Det er Helligånden, der giver dig gaven at kunne tale i tunger – Åndens hemmelige sprog som går gennem dig og videre til Gud Fader. (Læs mere om dette i afsnittet om at blive fyldt med Helligånden).

I bibelen er Helligånden bl.a. beskrevet som sandhedens Ånd, Talsmanden og Trøsteren. Helligånden rådgiver og vejleder dig og husker dig på Jesu ord:

“Men Talsmanden, Helligånden, som Faderen vil sende i mit navn, han skal lære jer alle ting og minde jer om alt, hvad jeg har sagt jer.” Joh. 14 v. 26

At blive frelst !

Eva og Adam spiste af den forbudte frugt i Edens Have og bragte gennem denne ulydighed hele menneskeheden til fald.

Menneskene var skabt af Gud til evigt liv i Paradis i tæt samhørighed med ham. Gud skabte os mennesker for at have fællesskab med os og han skabte os perfekte i sit billede:

”Derpå sagde Gud: ”Lad os gøre mennesker i vort billede, så de ligner os, til at herske over havets fisk, himmelens fugle, kvæget, og alle vildtlevende dyr på jorden og alt kryb, der kryber på jorden”. Og Gud skabte mennesket i sit billede; i Guds billede skabte han det, som mand og kvinde skabte han dem.” 1. Mos. 1 v. 26 – 27

Men på grund af Evas og Adams ulydighed blev vi smidt ud af Paradis og dommen om døden kom over os.

I sin vrede siger Gud bl.a. til Adam:

”I dit ansigts sved skal du spise dit brød indtil du vender tilbage til jorden, thi af den er du taget, Ja, støv er du, og til støv skal du vende tilbage.” 1. Mos. 3 v. 19

I Paradiset må vi formode, at Ånden i mennesket var den fremherskende side. Vi er jo skabt i Guds billede. Eva og Adam gik nøgne rundt, de havde intet at skjule for Gud. De var som uskyldige børn. Den uskyld som Gud ønsker os tilbage til, når han i Ny Testamente beder os ”leve i barnekår”:

"Og han har i sin kærlighed forudbestemt os til barnekår hos sig ved Jesus Kristus, ifølge sin egen viljesbeslutning."

Ef. 1 v. 5

Min tolkning af dette at leve i barnekår kan bedst beskrives, som at Helligånden atter bliver den, der leder og vejleder os gennem livet. Altså at vi går fra at være styret af sindet til at blive ledt af Helligånden. At vi bliver sat fri fra sindets styring og lever i en tryk overbevisning og vished om, at vor Fader i himmelen har styr på vores liv:

"Og ikke skabningen alene, men også vi selv, der har Ånden som førstegrøde, også vi sukker ved os selv, idet vi bier på barnekår, vort legemes forløsning."

Rom. 8 v. 23

Legemets forløsning kan måske her også betyde at gå fra livet på jorden til evigheden hos vores Fader - altså døden fra det fysiske liv og til evigheden. Dog oplever jeg, at Gud ønsker, at vi også i vores jordiske liv vil give slip på sindets styring og i barnlig naivitet og glæde lægge vores liv i hans hænder.

Efter at Eva og Adam spiste af æblet fra træet med kundskaben om godt og ondt, fik de en ny bevidsthed. Deres sind/følelser åbnede sig for dem. Det er præcis sådan, at mennesket lever i dag, vi lader os styre af vores sind/følelser.

Bibelen siger, at i menneskets kød = menneskets sind og tanker, bor der intet godt:

"Thi jeg ved, at i mig, det vil sige: I mit kød, bor der intet godt; thi viljen har jeg vel, men at udføre det gode formår jeg ikke."

Rom. 7 v. 18

Et skriftsted jeg som nykristen gjorde vældig oprør imod. Jeg kendte da mange gode mennesker og syntes også selv,

at jeg var et rimeligt godt menneske. Men Gud åbenbarede noget helt andet for mig. I en tre dages åbenbaring viste han mig sindets begær. Selv mine såkaldte gode gerninger havde bagved liggende selviske motiver. Jeg vidste da, at Gud gennem denne åbenbaring viste mig menneskets håbløse kamp mod sig selv og mod andre mennesker. Mennesker som på mange måder ofte bliver en stor del af de dramaer, som udspiller sig i vort eget sind. Vi ser ofte splinten i andres øjne; men ikke bjælken i vores egne øjne. Vi giver gerne andre mennesker skylden for de kedelige situationer, som vi gang på gang selv formår at skabe i vores eget liv. Også dette startede ved Eva og Adam:

"Adam svarede: "Kvinden, som du satte ved min side, gav mig af træet, og så spiste jeg." Da sagde Gud Herren til kvinden: "Hvad har du gjort?" Kvinden svarede: "Slangen forførte mig, og så spiste jeg."" 1. Mos. 3 v. 12

Hvem førte mon æblet til munden hos Eva og Adam? Og hvem mon styrede deres mund til at bide af æblet? Ifølge Eva og Adam var det ikke dem selv.

Det kunne se ud, som om vi mennesker er dømt til et liv i evig fortabelse gennem kampe mod os selv og andre. Gud vidste dette og viser os i Det Gamle Testamente denne kamp, hvor drama efter drama udspiller sig gennem Faderens tilsyneladende håbløse forsøg på at opdrage sine børn på jorden. Mange "ville" gerne; men kunne ikke eller turde ikke følge Herrens veje, og de, der turde gå med Herren, blev ofte overmodige og gik så igen deres egne veje, mere end de gik Herrens veje.

Vi har kort sagt brug for hjælp for at komme ud af denne fortabelse, som gang på gang fører os til synd = at gå imod Guds ord. Gud sendte os en frelser. Og her starter Det Nye Testamente.

Gud sendte sin Søn til jorden, Jesus Kristus, som blev undfanget ved Helligånden. Gennem denne overnaturlige undfangelse undgik Jesus syndens arv fra Eva og Adam. Der skulle kun ét menneske (Adam) til at bringe hele menneskeheden til fald og Gud ophævede hele syndefaldet gennem ét menneske (Jesus Kristus). Jesus tog hele menneskehedens skyld på sig ved sin korsfæstelse.

Han døde på korset; men opstod igen og overvandt dermed døden. Han ophævede hermed den dom, som tilfaldt menneskene ved Evas og Adams ulydighed.

Ved at bekende Jesus Kristus som din Frelser og Herre er du frelst. Bibelen siger:

“Thi når du med din mund bekender Jesus som Herre, og i dit hjerte tror, at Gud opvakte ham fra de døde, skal du blive frelst.” Rom. 10 v. 9

Det er syndsforladelsen og det evige liv, du får, når du gennem bøn til Jesus Kristus beder ham om at frelse dig fra synd og beder ham om at blive Herre over dit liv. Du er nu frelst fra døden til evigt liv og du er frelst fra din fortid.

Fyldt med Helligånden !

Hvem er Helligånden - den tredje person i treenigheden?

Helligånden er Guds egen Ånd, som kan gives dig ved håndspålæggelse fra én, som selv har Guds Ånd i sig. Eller du kan modtage Helligånden ved, at du beder Gud om at få Helligåndens fylde i dig.

"Og da de var kommet derned, bad de for dem om, at de måtte få Helligånden; thi den var endnu ikke faldet på nogen af dem, men de var blot døbt i Herren Jesu navn. Så lagde de hænderne på dem, og de fik Helligånden."

ApG. 8 v. 15 - 16

"Jeg døber jer med vand til omvendelse; men han, som kommer efter mig, er stærkere end jeg, og jeg er end ikke værdig til at tage hans sko af; han skal døbe jer med Helligånden og ild."

Matt. 3 v. 11

- sagde Johannes Døberer, som døbte folk med vand. Han vidste, at han ville blive efterfulgt af Jesus Kristus, Guds Søn, der ville døbe med Helligånden:

"Jesus sagde da igen til dem: "Fred være med eder! Ligesom Faderen har udsendt mig, således sender jeg også jer". Og da han havde sagt det, åndede han på dem og siger til dem: "Modtag Helligånden!" Joh. 20 v. 21 - 22

Når Helligånden tager bolig i dig, kan din omvendelsesproces, hvor du vender dig bort fra verden og om til Guds Ord, begynde. Helligånden ransager dit hjerte og når du i bøn til Faderen i Jesu navn beder om hjælp til at omvende dig fra følelser, tanker og handlinger, som ikke hører Gud til, er det Helligånden, der ved sin ild og kraft hjælper dig

med at "brænde" det bort, som du ikke længere ønsker skal påvirke dig.

Helligånden bliver din samvittighed og jo mere du knytter dig til hans hjælp, jo mere vil han fylde i dig og jo mindre kan du fortsætte med at gøre, hvad der er imod Guds ord.

Du knytter dig til Helligånden gennem bøn. Bed til Helligånden om, at han må fylde dig, holde dig, bruge dig, åbenbare sandheden for dig og huske dig på Jesu ord. Bed om Helligåndens fylde hver dag og bed Helligånden om at vejlede dig gennem de opgaver, som din dag byder dig.

Helligånden kan tale igennem dig – vi kalder det profetisk tale. Han vil inspirere dig til at gøre, hvad der er rigtigt, til at sige, hvad der er korrekt at sige i en given situation - eller han vil inspirere dig til at tie, hvor dette er det bedste for dig:

"Når man fører jer hen og stiller jer for retten, skal I ikke forud bekymre jer for, hvad I skal tale; men tal sådan, som det bliver jer indgivet i den samme stund, thi det er ikke jer, som taler, men Helligånden." Mark. 13 v. 11

Helligånden vil også åbenbare Guds plan for dig, han vil åbenbare sandheden for dig bid for bid og han vil hjælpe dig med at huske på Jesu ord.

Det er Helligånden, der hjælper dig med at forstå bibelens budskaber. Jesus talte ofte i lignelser. Disse lignelser kan være svære at få en mening ud af; men Helligånden vil hjælpe dig. Helligånden vil åbenbare skriften for dig. Guds hemmeligheder er skrevet til hans folk – til dem der bekender Jesus Kristus som Herre og som har fået Helligåndens dåb:

"Da kom Disciplene hen og spurgte ham: "Hvorfor taler du til dem i lignelser?" Han svarede dem: "Jer er det givet at kende Himmerigets hemmeligheder; men dem er det ikke givet. Thi den, som har, ham skal der gives, og han skal få overflod; men den, der ikke har, fra ham skal endog det tages, som han har. Derfor taler jeg til dem i lignelser, fordi de ser og dog ingenting ser, og hører og dog ingenting hører eller forstår".

På dem går Esajas profeti i opfyldelse, når han siger: "I skal høre og høre, og dog intet fatte, I skal se og se, og dog intet øjne."" Matt. 13 v. 10 - 14

"Dette har jeg talt til jer, mens jeg endnu var hos jer. Men Talsmanden, Helligånden, som Faderen vil sende i mit navn, han skal lære jer alle ting og minde jer om alt, hvad jeg har sagt jer. Fred efterlader jeg jer, min fred giver jeg jer; jeg giver jer ikke, som verden giver. Jeres hjerte forfærdes ikke og være ikke modløst!" Joh. 14 v. 25 - 27

Uden Helligåndens fylde er det ikke muligt at gøre Guds plan. Uden Helligånden vil du fortsætte med at gøre, som du selv vil og som du plejer. Du vil løse problemerne på din egen måde og gå frem i egen kraft. Kun Helligånden kan vejlede dig om Guds plan for dig – enten ved at han åbenbarer det for dig eller gennem en kristen, som har profetisk tale.

Det er Helligånden, der udruster dig med overnaturlig kraft i situationer, hvor dette er nødvendigt. Vi siger, at Helligånden kommer over os med sin ild og kraft:

"Da sagde englen til hende: "Frygt ikke Maria! Thi du har fundet nåde for Gud, og se, du skal undfange og føde en søn, og du skal give ham navnet Jesus."" Luk. 1 v. 30 - 31

Det var ved Helligåndens hjælp, at jomfru Maria blev gravid med Jesus. Det er ved Helligåndens hjælp, at helbredelse kan ske under bøn.

Helligånden er Guds gave til menneskene:

"Peter sagde til dem: "Omvend jer og lad jer døbe hver især i Jesu Kristi navn til jeres synders forladelse, så skal I få Helligånden som gave.""
ApG. 2 v. 38

Hvordan ved du, at du har fået Helligånden? En almindelig opfattelse blandt kristne er, at du får Helligånden ved, at en Helligåndsfyldt kristen lægger hånden på dig og beder Helligånden om at fylde dig. Min erfaring er, at du kan blive fyldt med Helligånden ved at bede om det og tro på, at du har fået det, du beder om.

"Og at ingen bliver retfærdiggjort for Gud ved loven, er åbenbart, thi det hedder: Den retfærdige skal leve af tro; Loven derimod beror ikke på tro, men siger: "Den, som handler derefter skal leve derved". Kristus løskøbte os fra lovens forbandelser, idet han blev en forbandelse for vor skyld. Thi der står skrevet: "Forbandet hver den, der hænger på et træ", for at den velsignelse, som blev givet til Abraham, måtte blive hedningerne til del i Kristus Jesus, for at vi ved troen kunne få Ånden, som var forjættet os."
Gal. 3 v. 11 - 14

Nogle gange – langt fra altid - vil du opleve, at de, der bliver døbt i Ånden (bliver fyldt med Helligånden), får forskellige manifestationer.

Nogle mennesker falder om på gulvet under Åndens kraft, nogle får kraftige rystelser, nogle begynder at græde og andre igen begynder at tale et pludrende uforståeligt sprog – kaldet tungetale:

"Da pinsedagen var kommet, var de alle samlede med hverandre. Der lød der med ét fra himmelen en susen som af et vældigt åndepust, og den fyldte hele huset, hvor de sad. Og der viste sig for dem tunger som af ild, og de fordelte sig og satte sig på hver enkelt af dem. Og de blev alle fyldt af Helligånden, og de begyndte at tale i andre tungemål, alt efter hvad Ånden indgav dem at forkynde."

ApG. 2 v. 1 - 4

Tungetale er en tale, der kommer fra Helligånden. Helligånden beder til Gud for dig og gennem dig i et sprog, som du ikke forstår. Herved slipper du kontrollen for din bøn.

Også ved bøn kan du komme til en erkendelse af, at du ikke altid ved, hvad du skal bede om. Vi mennesker har det enten med at lade munden løbe eller også kan vi gå helt i stå, fordi vi ikke ved, hvad vi skal sige. Helligånden hjælper dig her med at bede for præcis det, du har brug for at bede om her og nu. Derfor er det altid opbyggende at bede i tunger - alle kristne burde gøre det til en daglig vane at bede i tunger. Men tungetale er til egen opbygning og derfor ikke noget, som hører offentligheden til medmindre der er én tilstede, der har gaven til at kunne tolke tungetalen.

"Derfor skal den, der taler i tunger, bede om, at han må kunne udlægge det. Taler jeg nemlig i tunger under min bøn, så beder min Ånd, men min forstand bliver uden frugt. Hvad følger nu heraf? Jeg vil bede med Ånden, men jeg vil også bede med forstanden; jeg vil lovsynge med Ånden, men jeg vil også lovsynge med forstanden. Hvorledes skal ellers, når du priser Gud i Ånden, den, der indtager den udenforståendes plads, kunne sige "amen" til din takkebøn? Han forstår jo ikke, hvad du siger. Din takkebøn er god nok,

men de andre opbygges ikke. Jeg takker Gud for, at jeg taler mere i tunger end alle I andre. Men i en menighedsforsamling vil jeg hellere tale fem ord med min forstand, for at jeg kan undervise andre, end ti tusind ord i tunger."

1. Kor. 14 v. 13 - 19

Hvis du ikke får tungetalen ved Helligåndens dåb, bed da en kristen om at give dig et ord til tungetale, som du kan gentage og gentage, indtil din hjerne slår fra og Ånden i dig kan komme til. Giv ikke op.

De fleste nykristne får en længsel i sig efter at begynde at bruge Guds ord, samt at lægge hænderne på syge og bede for dem. Selv siger Jesus:

"På jeres vandring skal I prædike og sige: "Himmeriget er kommet nær". Helbred syge, opvæk døde, rens spedalske, uddriv onde ånder! I har fået det for intet, giv det for intet."

Matt. 10 v. 7 - 8

Så snart du lærer noget fra Bibelen, kan jeg kun anbefale dig at begynde at bruge, hvad du har fået:

"Og da de havde bedt, rystedes stedet, hvor de var forsamlede, og de blev alle fyldt af Helligånden, og de talte Guds ord med frimodighed."

ApG. 4 v. 31

Helligånden vil hjælpe dig til den frimodighed, der skal til. Pres det ikke frem, men lad Helligånden lede dig. Bed f.eks. Jesus om at lede mennesker til dig, som du kan hjælpe gennem bøn.

Hvordan ved du, at det er Helligåndens stemme/ Helligåndens inspiration, du hører eller fornemmer i dig? Helligåndens budskaber vil altid stemme overens med bibelens ord. Helligånden er sandhedens Ånd. Alle

budskaber fra Helligånden er budskaber fra Faderen. Alle budskaber fra Faderen er efterfulgt af en stor fred.

Men brug aldrig Helligåndens navn til at presse en vilje eller situation igennem. Jeg hører desværre alt for ofte kristne, der siger, at de har hørt fra Helligånden om ting, som kun kommer fra deres eget sind.

Brug hellere tid på at gå i bøn sammen. Der er kun én sandhed og når en gruppe er samlet i Jesu navn, vil de, der hører fra Ånden, få den samme besked.

Helligånden udruster os kristne med forskellige gaver / talenter. Det er ved Helligåndens kraft, at du lykkes i de gaver, som Gud har lagt i dig, og det er Helligånden, der åbenbarer dine gaver for dig:

“Og åndsåbenbarelse gives den enkelte til fælles gavn. En gives der nemlig ved Ånden at tale visdom; en anden at tale med kundskab ifølge den samme Ånd; en gives der tro ved den samme Ånd; en anden nådegaver til at helbrede ved den ene Ånd; en at udføre undergerninger; en anden at profetere: en at bedømme ånder; en anden forskellige slags tungetale; og atter en anden at udlægge tungetale. Men alt dette virker den ene og samme Ånd, som efter sin vilje tildeler enhver sin særlige gave.” 1. Kor. 12 v. 7 – 11

Gud har givet os forskellige gaver, som virker i et sammenspil os kristne imellem. Derfor er det vigtigt at virke i et kristent fællesskab og at gaverne i den enkelte æres, at Guds ord får frit løb og æres.

Paulus beder os bede om dette:

“at Herrens ord må få frit løb og komme til ære hos andre lige som hos jer.” 2. Thess. 3 v. 1

Som du kan se, er der ingen levende kristendom uden Helligånden. Kun ved Helligåndens hjælp og kraft kan vi fuldføre Guds plan for os og hjælpe vores næste ind i et aktivt kristent liv. Helligånden vil derfor blive din bedste ven.

Om at omvende sig !

Går du videre i bibelens tekster, kan du se, at der efter frelsen adskillige steder i bibelen står skrevet "omvend dig". Jesu disciple prædikede, at folk skulle omvende sig:

"Og de gik ud og prædikede, at man skulle omvende sig."

Mark. 6 v. 12

Hvad er det, du skal vende dig fra? Og hvad er det, du skal vende dig om til?

Ved frelsen bliver alle dine tidligere synder taget bort; Gud har slettet dem og foran dig ligger en ny fremtid, en fremtid som Jesus har løskøbt dig til med sit dyrebare og hellige blod.

En fremtid hvor du nødigt skal opbygge et nyt "synderegister". Bibelen skriver, at du ikke skal have venskab med verden. Så det, du skal vende dig væk fra, er verden:

"I utro, ved I ikke, at venskab med verden er fjendskab med Gud? Den, der gerne vil være verdens ven, gør sig altså til Guds fjende."

Jak. 4 v. 4

Hvordan vender du dig væk fra en verden, som du lever i og oplever, at du er en del af?

Bibelen siger, at du som kristen ikke længere er af verden men i verden. Jesus bad denne bøn for dig til vor Fader i himmelen:

"Jeg beder for dem; jeg beder ikke for verden, men for dem, som du har givet mig, thi de er dine - alt mit er jo dit, og dit er mit - og jeg er herliggjort i dem. Jeg er ikke mere i

verden, men de er i verden, og jeg kommer til dig. Hellige Fader! bevar dem i dit navn, (det du har givet mig), for at de må være ét ligesom vi. Medens jeg var hos dem, bevarede jeg dem i dit navn, det, som du har givet mig; jeg vogtede dem, og ingen af dem gik fortabt, uden fortabelsens søn, for at Skriften skulle gå i opfyldelse. Nu kommer jeg til dig; dog dette taler jeg, medens jeg er i verden, for at de fuldt ud må have min glæde i sig. Jeg har givet dem dit ord; og verden har hadet dem, fordi de ikke er af verden, ligesom jeg ikke er af verden. Jeg beder ikke om, at du vil tage dem ud af verden, men at du vil bevare dem fra det onde. De er ikke af verden, ligesom jeg ikke er af verden. Hellige dem ved sandheden; dit ord er sandhed. Ligesom du har sendt mig til verden, således har jeg også sendt dem til verden. Jeg helliger mig selv for dem, for at de også må være helligede ved sandheden. Ikke alene for disse beder jeg, men også for dem, som ved deres ord kommer til tro på mig, at de alle må være ét, ligesom du, Fader, i mig og jeg i dig, at også de må være ét i os, så verden må tro, at du har sendt mig. Også den herlighed, du har givet mig, har jeg givet dem, for at de skal være ét, ligesom vi er ét, jeg i dem og du i mig, for at de må være fuldkommen ét, så verden kan forstå, at du har sendt mig og har elsket dem, ligesom du har elsket mig.

Fader! jeg vil, at hvor jeg er, skal også de, som du har givet mig, være hos mig, så de må skue min herlighed, som du har givet mig; thi du har elsket mig før verdens grundlæggelse. Retfærdige Fader! verden har ikke kendt dig, men jeg har kendt dig, og disse har erkendt, at du har sendt mig; og jeg har kundgjort dem dit navn og vil kundgøre dem det, for at den kærlighed, du har elsket mig med, skal være i dem, og jeg i dem." Joh. 17 v. 9 – 26

Jesus beder her din Fader i himmelen om at hjælpe dig med at blive helliggjort gennem sandheden, som er Guds ord. Det vil sige, at du skal vende dig bort fra det, som verden

oplever som sandhed, men som ikke stemmer overens med Guds ord – med dét som står i bibelen.

Dine tanker og dine følelser skal blive i ét med hans ord. Jesus beder Gud hjælpe dig med, at du må blive ét med ham og Faderen. At hans tanker og gerninger må blive dine tanker og gerninger. Lige som Jesu og Faderens tanker er i ét med hinanden.

Bibelen beskriver, hvordan du kan leve et liv i hellighed - nemlig ved at følge hans orden og hans leveregler. Du må bevæge dig væk fra gerninger og fra ting, som Gud beskriver som værende syndige - altså imod, hvad han ønsker for dig.

Når du som nykristen begynder at studere bibelen, vil du opdage, at Guds tanker for dig og dit liv sammen med ham er så radikalt anderledes end det, du er vant til. Han har store tanker om dig, han ønsker, at du overlader dine problemer til ham, han beder dig komme til ham, som et lille barn kommer til sine biologiske forældre.

Du er et produkt af din opvækst og af det miljø, som du er opvokset i. Er du opvokset i Danmark, er du et produkt af vores velfærdssamfund, hvor de fleste sætter en ære i at kunne klare sig selv. Guds ord siger noget helt andet:

“Min nåde er dig nok; thi i magtesløshed udfolder min kraft sig helt.”

“Langt hellere vil jeg derfor rose mig af min magtesløshed, for at Kristi kraft kan tage bolig i mig.” 2. Kor. 12 v. 9
(Det sidste er sagt af apostlen Paulus).

Altså ønsker Gud for dig, at han kan komme til at hjælpe dig i dit liv og i de situationer, som du står i, ved at du i

magtesløshed gennem bøn overgiver dine situationer / problemer til ham. Gud fortæller dig i 2. Kor. 12 v. 9, at hans magt udøves i din magtesløshed.

Har du en konflikt med en ven, kollega eller et familiemedlem, så er du måske tilbøjelig til at gå i forsvar for dig selv. Måske har du et heftigt temperament, som giver din vrede frit løb, eller måske vender du det hele indad og bliver sårbar og ked af det. Gud ønsker intet af dette for dig:

Jesus siger: "I har hørt, at der er sagt: "Du skal elske din næste og hade din fjende". Men jeg siger jer: "Elsk jeres fjender. Velsign dem, som forbander jer, gør godt imod dem, der hader jer og bed for dem, som forfølger jer. Så må I vorde jeres himmelske Faders børn; thi han lader sin sol stå op både over onde og gode og lader det regne både over retfærdige og uretfærdige. Thi hvis I elsker dem, der elsker jer, hvad løn får I så? Gør ikke også toderne det samme? Og hvis I kun hilser på jeres brødre, hvad særligt gør I så? Gør ikke også hedningerne det samme? Så vær da fuldkomne, som jeres himmelske Fader er fuldkommen."

Matt. 5 v. 43 – 48

Gud beder dig om at bede for dine fjender - hvorfor? For gennem bøn til ham overlader du dine fjender til ham og lader ham gribe ind med sin retfærdighed. Hvis du selv går i forsvar og giver din vrede frit løb eller lader en smerte tage over i en situation, lukker du Gud ude af situationen. Bed i tro på, at han ved bedst og at han vil gribe ind. Gud svigter aldrig.

En anden ting, som du måske kommer til at arbejde med i dit nykristne liv, er tilliden til, at Gud er der for dig, at Gud aldrig svigter. Du har måske erfaringer med, at mennesker svigter, måske er du blevet svigtet af dine forældre, venner,

ægtefælle m.m. Den erfaring kan du let komme til at overføre til Gud af angst for igen at opleve et svigt. Kong David, der elskede Herren og kendte Herren rigtig godt, sang blandt mange andre denne salme til Gud:

"Herren blev de fortryktes tilflugt, en tilflugt i trængselstider; og de stoler på dig, de, som kender dit navn, thi du svigtede ej dem, der søgte dig Herre."

Sl. 9 v. 10 – 11

Ved frelsen beder du Jesus være Herre over dit liv. Læs lige denne sætning igen: Du beder Jesus om at blive Herre over dit liv – *"Jesus, jeg beder dig blive Herre over mit liv"*. Altså beder du om at blive fritaget fra selv at være herre over dit liv. Du beder Jesus om at blive det for dig. Hvilken byrde du nu er blevet lettet fra, hvis du altså tager imod tilbuddet om, at Jesus virkelig bliver Herre over dit liv.

Hvis du tidligere i dit liv har haft brug for terapeutisk hjælp, har du søgt hjælp til at blive i stand til at kunne klare den eller de situationer, som i sin tid bragte dig til terapeut. Du var i centrum, jeg'et var i centrum. Dit ego havde behov for at blive genopbygget.

Når du som kristen søger hjælp – gerne gennem bøn, som du selv beder eller får andre til at bede sammen med dig – så handler det ikke om, at egoet skal genopbygges, så du stolt kan gå videre og igen selv blive klar til at løse dine problemer. Nej det handler om, at du skal blive fri af egoet – at du skal slippe kontrollen, angsten, forkastelsen, bekymringerne m.m. Du beder dine følelser og situationer op til Gud; du beder om at blive fri for årsagen til, at du har det, som du har det. Du beder ham om at hjælpe dig med det problem, som du sidder med, og du beder om, at han

må løse sin fred over dig. Gud vil gøre det enten i ét nu eller over tid som en proces: Du beder bønner i Jesu navn.

"Og dog – vore sygdomme bar han, tog vore smerter på sig; vi regnede ham for plaget, slagen, gjort elendig af Gud. Men han blev såret for vore overtrædelser, knust for vor brødes skyld; os til fred kom straf over ham, vi fik lægedom ved hans sår. Vi for alle vild som får, vi vendte os hver sin vej, men Herren lod falde på ham den skyld, der lå på os alle." Es. 53 v. 4 - 6

Kan du se, at alt i Guds rige er så meget anderledes end den verden, som du tidligere lænede dig op ad.

Omvendelse er at vende sig bort fra verdens opfattelser, bort fra dine egne tanker og følelser - og gennem bibelstudier, undervisning, bøn m.m. at lære Herren din Gud og skaber at kende.

Omvendelse er at gøre sig i ét med det skrevne ord. At du, når du læser i din bibel, lader det skrevne ord tale til dig. Guds ord er som et tveægget sværd, det skiller sjæl fra ånd og marv fra ben:

"Thi Guds ord er levende og virkende og skarpere end noget tveægget sværd og trænger så dybt ind, at det sønderdeler sjæl og ånd og marv fra ben og er dommer over hjertets tanker og meninger." Hebr. 4 v. 12 - 13

Hvis du tager Guds ord til dig, vil du opdage, at du i rigtig mange situationer handler modsat af, hvad bibelen lærer os. Det er ved denne erkendelse, at forvandling/omvendelse kan ske. Erkendelse af, at du ikke handler efter Guds ord og et ønske om at blive i stand til det, vil efterhånden sætte dig i frihed.

Gud kigger efter dit hjerte og for hver gang, du erkender dine svagheder over for ham, vil han tilgive og hjælpe dig. Som kristen lever du under Guds store nåde. Døm ikke dig selv, for Gud dømmes dig ikke, når han i dit hjerte ser et ønske om at leve efter hans ord. Dette også selv om det mislykkes for dig:

"Han nedbryder og nedstyrter de stejle mures værn, han jævner dem med jorden, så de ligger i støvet." Es. 25 v. 12

Denne forvandlingsproces kalder vi for "dødsprocessen". Dit gamle jeg må dø, for at noget nyt kan opstå. Det ny, der skal opstå, er Kristus i dig.

At være retfærdiggjort !

Retfærdiggjort = Gjort færdig med retten

"Thi Kristus er lovens ophør, så retfærdighed gives enhver, som tror". Rom. 10 v. 4

"Så er der da nu ingen fordømmelse for dem, som er i Kristus Jesus". Rom. 8 v. 1.

Du har lige læst om omvendelse, dét at vende dig bort fra dit gamle liv, for at begynde at leve dét liv, som Gud fra begyndelsen af har skabt dig til. Et liv der er så meget anderledes end det liv, som du kender og måske endda definerede som værende "et godt" eller "et rigtigt liv".

Alene tanken om omvendelse, at skulle slippe din gamle identitet og lade Kristus overtage dit liv, kan tage pusten fra de fleste og hvis du har været kristen et stykke tid, vil du sikkert opleve, at opgaven syntes næsten umulig. Det føles som om, du er dømt til at mislykkes.

Selv apostlen Paulus kæmpede med omvendelsen. Han siger: *"Thi jeg forstår ikke min egen handlemåde; jeg gør jo ikke det, jeg vil, men det, jeg hader, det gør jeg".*

Gang på gang må du erkende, at hvad du gør, tænker og føler er stik modsat Guds plan for dig - og at det "gamle liv" tilsyneladende hænger fast som klister på dig. Som de fleste kristne oplever du pludselig, at du står i en indre kamp, som er dit gamle liv, der kæmper mod dit nye liv i Kristus. Som om det ikke er nok, kan du opleve, at du må "kæmpe" mod andre kristne, der kan være meget behjælpssomme med at fortælle dig, hvad du gør forkert. Du kan stå i "kamp" mod *ikke*-kristne, gamle venner og familie, som absolut ikke bryder sig om den forvandling, som du er i

gang med - og du kan få en oplevelse af, at selv Gud har vendt dig ryggen.

Du er i denne fase i stor fare for at begynde at fordømme dig selv. Du vil helt sikkert opleve dig fordømt - dette både af Gud, andre kristne og ikke-kristne. Alle kigger øjensynligt skævt til dig. Du er helt sikker på, at Guds dom er over dig, at han måske endda ønsker at straffe dig, og at de vanskeligheder, som du står i, garanteret kommer fra Guds straffende hånd. For hvem kan dog elske et så ufuldkomment menneske som dig?

Gud elsker dig og han straffer dig ikke. Bibelen siger, at der ingen fordømmelse er for de, der tror på Jesus Kristus som Guds Søn.

Hvordan hænger disse modsætninger sammen? Din smertefulde oplevelse af dig selv som værende ufuldkommen kontra Guds store kærlighed til dig.

Gud ser ikke din ufuldkommenhed og kan derfor heller ikke dømme dig for den. For Gud er din ufuldkommenhed *ikke* synlig. Formålet med, at din ufuldkommenhed bliver så tydelig for **dig**, er, at du netop gennem denne smertefulde erkendelse indser, at du er afhængighed af Gud for at blive sat fri af det gamle. At du herefter - ud fra denne erkendelse - begynder at bede / trygle om, at Jesus liv i dig må tage over. Nu er du godt på vej og på rette vej.

Ved Jesus død på korset blev du retfærdiggjort. Jesus tog menneskenes fald / dit fald. Han gik i døden for at frelse dig fra dommen. Din skyld og din skam er slettet, både dén fra fortiden, dén i nutiden og i al fremtid.

Hele frelseplanen blev fuldbragt på korset. Hvis Jesus ikke var gået i døden for os / for dig og havde taget al vor / din

skyld på sig, ville vi alle blive dømt skyldige for vore overtrædelser.

Men Guds plan med Jesus korsfæstelse var netop at løskøbe dig fra dommen / loven. Ved troen på Jesus Kristus som Guds Søn, korsfæstelsen, hans død og opstandelse er du nu løskøbt fra de overtrædelser, som tidligere ville have dømt dig ind for Gud på den yderste dag.

“Vi ved jo, at vort gamle menneske er blevet korsfæstet med ham, for at det syndige legeme skulle miste sin magt, så vi ikke mere skulle trække for synden”. Rom. 6 v. 6

Gud vidste, at vi mennesker fra syndefaldet af - hvor Eva og Adam spiste af kundskabens træ - fremover ville gå frem i vores egen vilje og ikke længere føle, at vi havde brug for Gud i vores liv. Det har medført, at vi, i vores menneskelige natur, er faldet i ondskab (= selviskhed) til skade for både os selv og andre mennesker. Vi har sat vores liv på førstepladsen og glemt, at vi bør elske Gud først og derefter vores næste.

Denne selviskhed har ført menneskene langt bort fra Guds nærvær. Gud ønsker os tilbage til ham. Han ønsker fællesskab med os / dig. At være i et fællesskab med Gud er en gensidig relation, som når to mennesker lærer hinanden at kende. Blot er alt ved og omkring Gud helligt, derfor er vi nødt til at lade os helliggøre. Helliggørelse sker gennem omvendelse. Intet af vores kødelige natur kan komme ind i Guds nærvær. Vælger du helliggørelsen fra, vælger du Guds liv i dig fra.

“Ved I ikke, at når I stiller jer til rådighed for en som lydige trælle, så er I trælle under ham, som I lyder, enten under synden til død eller under lydigheden til retfærdighed”.

Rom. 6 v. 16

Hvis vore gøremål ikke er gjort i Guds kærlighed gennem os, så handler vi ud fra vores kødelige begær. Intet af dette tjener Herren.

"Israel derimod, som jagede efter en lov, der kunne føre til retfærdighed, nåede ikke frem til en sådan lov. Hvorfor ikke? Fordi de søgte den, ikke ved tro, men som om den kunne vindes ved gerninger". Rom. 9 v. 31 - 32

Som Helligåndsfyldt kristen har Gud lagt sin egen kærlighed ned i dig og kundskab ned i dig. Det er dén kærlighed og kundskab som gerne - gennem omvendelsen - skulle begynde at spire frem i dit liv. Jo mere du kender til Guds væsen - dette gennem bibelstudier og et positivt kristent fællesskab - jo mere skulle Guds kærlighed og kundskab (vilje) gerne skinne igennem dig. Hans tanker og sindelag (Åndens frugt Gal. 5 v. 19 - 21) vil begynde at tage over i dit liv.

Gud selv vil lægge en sult ned i dig omkring at blive forvandlet. Det er din respons på denne sult, der vil skabe forvandlingen i dig. Ikke alle kristne responderer på denne sult, som er Guds kærlige kalden på os / dig.

Guds kærlighed er en betingelsesløs kærlighed, der adskiller sig fra den kærlighed, som menneskene i sig selv kan give, og som har sin rod i et selvisk motiv. Guds kundskab er hans forordninger i alle situationer, som altid fører til vækst for hans riges skyld.

Du kan intet gøre i dig selv for at blive en god kristen. Du kan ikke selv forvandle dig til, hvad Gud har kaldet dig til at være. Gud ved dette og derfor lod han sin Søn, Jesus Kristus, tage din skyld og skam for dig. Gud vil selv, via Helligåndens virke i dig, begynde at forvandle dit indre, hvis

du giver ham lov. Gud ved, at omvendelsen - det at lade sig helliggøre - er en proces som tager tid.

Ikke alle kristne har forstået, at de og deres med-kristne er løskøbt fra dommen og retfærdiggjort ved Jesus død på korset. Denne mangel på forståelse gør, at kristne kan komme til at dømme sig selv og hinanden for at tale og gøre handlinger, som ikke er bibelske. For nogle ender det med, at de af angst og skam skjuler deres fejl og mangler - både for sig selv og Gud. Andre forsøger at helliggøre sig selv gennem gode gerninger og rette deres liv ind efter Guds Ord ud fra egen indsats.

Intet er mere forkert og begge indstillinger er medårsag til, at vi kristne ikke opnår den frihed, som Jesus løskøbte os til på korset. Det kan tværtimod medføre, at vi kommer til at leve et liv i trældom / bundethed og faren for os kristne er, at vi kan ende med at blive lige så hårde og fordømmende i vores tilgang til andre mennesker, som vi i disse situationer er mod os selv. Guds plan for os er, at vi udviser den barmhjertighed til vores næste, som Gud gennem Jesus Kristus viser os.

Når vi mennesker prøver at helliggøre os selv, tager vi Guds Ord til os som en lov, som vi forsøger at efterleve. Hvis vi kommer til at begå fejl i henhold til denne "lov" og det gør vi helt sikkert, så dømmer vi både os selv og andre ud fra denne "fejl", der er blevet begået. Gud selv dømmer os ikke; men ønsker, at vi skal leve et liv i frihed og med vished om, at han, som vores himmelske Fader, nok skal vise os og hjælpe os gennem den forandring, som *han selv gennem Helligåndens virke i os* ønsker, at vi foretager.

Det er vigtigt at vide, at kun Helligånden har berettigelse til at påpege områder i de kristnes liv, som ikke er i overensstemmelse med Guds ord. Helligånden kan tale til

dig gennem et helligåndsfyldt menneske - dette for at give dig et løft, det må aldrig have til hensigt at undertrykke dig eller gøre dig til skamme.

Helligånden kan også *i dig selv* pege på noget i dit liv, som bør forvandles. Dét gennem din samvittighed eller via en åbenbaring af en bibeltekst, det kan opleves som, at et skriftsted pludselig "taler" til dig eller springer dig i øjnene. Noget i dig fortæller dig nu, at du er ved at handle forkert i forhold til, hvad Gud ønsker for dig. Møder vi denne opdragelse med et angrende hjerte, vil Gud altid forvandle os, idet denne opdragelse jo kommer fra ham selv.

Kommer "opdragelsen" fra din egen eller andres personlige dom over dig, bør du ikke tage det til dig. Denne dom vil altid have til formål at undertrykke dig og fratage dig de velsignelser, som Gud har til dig. Hvis en kristen ud fra sin egen vilje udsteder en "dom" over dig, gør vedkommende sig her bedre end dig og sætter sig faktisk over Gud. Virkningen kan være, at du ikke føler dig god nok til fællesskabet med Gud. Modsat bør vores eventuelle irettesættelser af andre mennesker også udelukkende være på Guds foranledning.

Husk derfor, "at der ingen fordømmelse er for dem, som er i Kristus Jesus". Dette gælder også selvfordømmelse.

Du er retfærdiggjort af Guds nåde.

Om voksendåben – at blive neddyppet i vand !

Jeg er barnedøbt, behøver jeg så at lade mig voksendøbe? - og i så fald: Svigter jeg så ikke mine forældres beslutning omkring barnedåben?

Tanker, som ofte kommer frem, når talen kommer på at lade sig voksendøbe eller gendøbe. Det bedste svar herpå finder du i bibelen:

“Den, som tror og bliver døbt, skal blive frelst.”

Mark. 16 v. 16

Jesus gør det her klart, at dåb, tro og frelse er knyttet sammen. I bibelen finder du ingen skriftsteder, der fortæller om barnedåben, men skriften viser os tydeligt, at dåben er et bevidst valg, som du tager i erkendelse af, at du er død sammen med Kristus og at du er opstået sammen med ham:

“Da I nu har modtaget Kristus Jesus som Herre, så lev jeres liv i ham, idet I er rodfæstet i ham og i ham opbygges og befæstes i troen, således som I har lært, og bliver rige på taksigelser. Tag jer i agt, at ikke nogen skal fange jer ved verdslig visdom og tomt bedrag, som støtter sig på menneskers overlevering og verdens magter, ikke på Kristus. Thi i ham bor hele Guddomsfylden legemlig, og i denne fylde har I del, idet I er i ham, som er hoved for enhver magt og myndighed. I ham er I også blevet omskåret med en omskærelse, som ikke bliver udført med hænder, men består i aflæggelsen af det kødelige legeme, det vil sige Kristus omskærelsen, idet I blev begravet med ham i dåben og i den blev I også sammen med ham opvakt ved troen på Guds virkekraft, da han opvakte ham fra de døde. Ja, også jer, som var døde i jeres overtrædelser og

uomskårne, syndige menneskenatur, jer levendegjorde Gud sammen med ham, da han tilgav os alle vore overtrædelser. Han udslettede det anklagende skyldsbrev med dets lovbestemmelser, det, som var imod os; han tog det bort ved at nagle det til korset. Han afvæbnede magterne og myndighederne og stillede dem åbenlyst til skue, da han førte dem i sejrstog ved Kristus.” Kol. 2 v. 6 – 15

Ved omvendelsen dør du fra din gamle syndige natur. Der står, at du aflægger dit syndige legeme. Det kan du kun gøre gennem et bevidst valg om, at det er dét, du vil.

Dåben beskrives her som en begravelse – en begravelse sammen med ham, Jesus Kristus. Men der står også, at du i dåben er blevet oprejst sammen med ham med den samme kraft, som oprejste Jesus fra de døde. Også dette sker gennem et bevidst valg, som du tager; dette sker nemlig gennem din tro på, at det var Guds kraft, der oprejste Jesus Kristus fra de døde.

Dåben er din legitimation på, at din død og opstandelse er lige så virkelig som Jesu død og opstandelse. Gennem vores frelse – døden fra det gamle liv og gennem dåben som begravelse og genopstandelse - har du lidt samme skæbne, som Jesus gjorde for dig. Du har nu del i den frelsehandling, som Gud har udført.

Allerede ca. 700 år før Jesu fødsel profeterede profeten Esajas om dåben og dens betydning:

”Der er en, der råber: Ban Herrens vej i ørkenen, jævn en vej for vor Gud i det øde land.” Es. 40 v. 3

”Således fremstod Johannes Døber i ørkenen og prædikede omvendelsesdåb til syndernes forladelse. Og hele Judæas land og alle Jerusalems indbyggere kom dragende ud til

ham, og de lod sig døbe af ham i Jordanfloden, idet de bekendte deres synder.” Mark. 1 v. 4 - 5

Ved dåben bliver hele dit legeme sænket under vand – begravet – og ved oprejsningen fra vandet – genopstandelsen – virker Gud i dig med samme kraft, som han virkede i Jesus ved opstandelsen.

Du har nu Guds kraft i dig.

Måske har du fået Helligåndens dåb, før du er blevet døbt i vand – er Helligånden da ikke Guds kraft i dig? Jo, men ved vanddåben stadfæster du din omvendelse for Gud og ved vanddåben begraver du dit gamle jeg og lader det nye jeg opstå.

Det samme gjorde Jesus.

Jesu dåb:

”Derefter kommer Jesus fra Galilæa til Johannes ved Jordan for at døbes af ham. Men Johannes ville hindre ham i det og sagde: ”Jeg trænger til at døbes af dig, og du kommer til mig?” Da svarede Jesus og sagde til ham: ”Lad det nu ske! Thi således bør vi opfylde alt hvad ret er”. Så giver Johannes efter. Men da Jesus var blevet døbt, steg han straks op fra vandet, og se, himlene åbnedes, og han så Guds Ånd dale ned som en due og komme over ham; og se der lød en røst fra himlene som sagde: ”Denne er min Søn, den elskede; i ham har jeg velbehag!”” Matt. 3 v. 13 – 17

Det var først efter, at Jesus var blevet døbt, at hans tjeneste begyndte, at Helligåndens kraft begyndte at virke i ham. Dette til trods for at Jesus er født ud af Ånden.

Renselse i vand er handlinger, som du kan læse om allerede i Mosebøgerne. Fra 2. Kongebog kan du læse denne beretning:

"Elisa sendte et bud ud til ham og lod sige: "Gå hen og bad dig syv gange i Jordan, så bliver dit legeme atter frisk, og du bliver ren!" Men Nà aman blev vred og drog bort med de ord: "Se, jeg havde tænkt, at han ville komme ud til mig, stå og påkalde Herren sin Guds navn og svinge sin hånd i retning af helligdommen og således gøre en ende på spedalskheden! Er ikke Damaskus floder Abana og Parpar fuldt så gode som alle Israels vande? Kunne jeg ikke blive ren ved at bade mig i dem?" Og han vendte sig og drog bort i vrede. Men hans trælle kom og sagde til ham: "Dersom profeten havde pålagt dig noget, som var vanskeligt, ville du så ikke have gjort det? Hvor meget mere da nu, da han sagde til dig: Bad dig, så bliver du ren!" Så drog han ned og dykkede sig syv gange i Jordan efter den Guds-mands ord: og hans legeme blev atter friskt som et barns og han blev ren".

2. Kong. 5 v. 10 - 14

Spedalskhed var et symbol på urenhed eller på synd. Denne urenhed eller synd blev vasket væk ved gennem lydighed at lade sig dyppe i vand efter Guds forordning.

Også beretningen om Noahs ark viser vandets betydning:

"Men Herren så, at menneskenes ondskab tog til på jorden, og at deres hjerters higen og tragten kun var ond dagen lang. Da angrede Herren, at han havde gjort menneskene på jorden, og det skar ham i hjertet. Og Herren sagde: "Jeg vil udlette menneskene, som jeg har skabt, af jordens flade, både mennesker, kvæg, kryb og himmelens fugle, thi jeg angrer, at jeg gjorde dem!" Men Noa fandt nåde for Herrens øjne.

Dette er Noas slægtsbog. Noa var en retfærdig, ustraffelig mand blandt sine samtidige; Noa vandrede med Gud. Noa avlede tre sønner: Sem, Kam og Jafet. Men jorden fordærvedes for Guds øjne, og jorden blev fuld af uret; og Gud så til jorden, og se, den var fordærvet, thi alt kød havde fordærvet sin vej på jorden. Da sagde Gud til Noa: "Jeg har besluttet at gøre en ende på alt kød, fordi jorden ved deres skyld er fuld af uret; derfor vil jeg nu udrydde dem af jorden.

Men du skal gøre dig en ark af golfetræ og indrette den med rum og overstryge den med beg både indvendig og udvendig. Og således skal du bygge arken: Den skal være 300 alen lang, 50 alen bred og 30 alen høj, du skal anbringe taget på arken, og det skal ikke rage længere ud end en alen fra oven; på arkens side skal du sætte døren, og du skal indrette den med et nederste, et mellemste og et øverste stokværk.

Se, jeg bringer nu vandfloden over jorden for at udrydde alt kød under himmelen, som har livsånde; alt, hvad der er på jorden skal forgå. Men jeg vil oprette min pagt med dig. Du skal gå ind i arken med dine sønner, din hustru og dine sønnekoner; og af alle dyr, af alt kød skal du bringe et par af hver slags ind i arken for at holde dem i live hos dig. Han- og hundyr skal det være. Af fuglene efter deres arter, af kvæget efter dets arter og af jordens kryb efter dets arter; par for par skal de gå ind til dig for at holdes i live. Og du skal indsamle et forråd af alle slags levnedsmidler, for at det kan tjene dig og dem til føde." Og Noa gjorde ganske som Gud havde pålagt ham; således gjorde han".

1. Mos. 6 v. 5 - 22

Gud rensede ved syndfloden hele jorden for dens fordærv og vold. Efter syndfloden har Gud lovet os, at han ikke mere

vil lade jorden gå under ved vand. Gud satte regnbuen på himmelen som en pagt til os på hans løfte. I dag bliver vi gennem frelsen og dåben rensede fra fortidens synder - og efterfølgende bliver vi ved Guds nåde rensede for nutidens synd, når vi i bøn angrer vore synder over for ham og omvender os til det liv, som han ønsker sig for os.

Må du finde nåde for Herrens øjne.

Guds plan for dig !

En anden fase i omvendelsen er at acceptere Guds plan for dig.

Vi er vant til at lægge planer for fremtiden. Vores ønsker og håb for fremtiden fylder faktisk rigtig meget i vores liv, hvis vi lige tænker efter. Vi planlægger gerne flere dage eller måneder frem. Vi planlægger vores ferier, vi planlægger, hvor vi vil bo og hvordan vi vil bo. Vi planlægger vores økonomi, hvornår vi ønsker at få børn samt hvor mange og vi er faktisk ret stolte af de områder af vores liv, som vi har tjek på.

Lyder det bekendt for dig?

Hvordan vil dit liv være uden denne planlægning, uden denne forudsigelighed? Hvordan vil det være for dig ikke at have styr på økonomien de næste måneder frem? Ikke at have vished for hvor du kommer til at bo i nærmeste fremtid? Eller at kende din arbejdssituation?

Bibelen beskriver i Mosebøgerne Israelitternes ørkenvandring ud af Ægypten, bort fra den trældom som de havde været i i omkring 400 år. Israelitterne havde i disse 400 år bedt Gud om at blive sat i frihed – ligesom du nu gennem frelsebønnen har bedt Jesus om at blive sat fri af trældom. Gud hørte Israelitternes bøn om frihed og han ledte dem ved Moses hjælp ud af Ægypten gennem ørkenen for at komme til Israel – deres hjemland.

Turen gennem ørkenen kaldes for ørkenvandringen. Ørkenvandringen varede i 40 år. Turen tager, hvis man går den lige vej, ca. 3 uger. Men Israelitterne lavede så meget oprør imod Guds planer for dem under ørkenvandringen, at

der gik 40 år, før de nåede frem til det forjættede land - landet som var Guds gave til dem = hans plan for dem.

Under ørkenvandringen troede Israelitterne ikke på Guds løfter / plan for dem:

"Og når Herren din Gud føre dig ind i det land, han tilsvor dine fædre Abraham, Isak og Jakob at ville give dig, store og smukke byer, som du ikke har bygget. Huse, der er fulde af alt godt, som du ikke har samlet, udhuggede cisterner, som du ikke har udhugget. Vingårde og olivenhaver, som du ikke har plantet, og du spiser dig mæt, vogt dig da for at glemme Herren, som førte dig ud af Egypten, af trællehuset."

5. Mos. 6 v. 10 - 12

Hver gang Israelitterne under ørkenvandringen stod over for et problem, lavede de oprør mod Guds plan for dem. Oprør kommer af menneskets egenrådighed. Vi vil selv, vi kan selv og det skal være på vores måde. Dette nu som dengang:

"Men der var ikke vand til menigheden, derfor samlede de sig mod Moses og Aron, og folket kivedes med Moses og sagde: "Gid vi var omkommet, dengang vore brødre omkom for Herrens åsyn. Hvorfor førte I Herrens forsamling ind i denne ørken, når vi skal dø her, både vi og vort kvæg? Og hvorfor førte I os ud af Egypten, når I vilde have os hen til dette skrækkelige sted, hvor der hverken er korn eller figner, vintræer eller granatæbler, ej heller vand at drikke?"

4. Mos. 20 v. 2 - 5

Denne bekymring til trods for at Gud havde lovet at hjælpe dem ud af ørkenen:

"Men Moses og Aron begav sig fra forsamlingen hen til åbenbaringsteltets indgang og faldt på deres ansigt. Da

viste Herrens herlighed sig for dem, og Herren taledede til Moses og sagde: "Tag staven og kald så tillige med din broder Aron menigheden sammen og tal til klippen i deres påsyn, så giver den vand; lad vand strømme frem fra klippen til dem og skaf menigheden og dens kvæg noget at drikke!" Da tog Moses staven fra dens plads foran Herrens åsyn, som han havde pålagt ham; og Moses og Aron kaldte forsamlingen sammen foran klippen og han sagde til dem: "Hør nu, I genstridige! Mon vi formår at få vand til at strømme frem til eder af denne klippe?" Og Moses løftede sin hånd og slog to gange på klippen med sin stav, og der strømede vand frem i mængde, så at menigheden og dens kvæg kunne drikke. Men Herren sagde til Moses og Aron: "Fordi I ikke troede på mig og helligede mig for Israeliternes øjne, skal I ikke komme til at føre denne forsamling ind i det land jeg vil give dem!"

4. Mos. 20 v. 6 - 12

Ud af dette kan du læse, at Gud altid holder ord. Dette selv om vi ikke altid overholder Guds orden for os. Gud havde tidligere bedt Moses om at slå på en klippe for at få vand til Israelitterne og klippen gav vand. Denne gang bad Gud Moses om at tale til klippen. Men Moses gjorde som tidligere. Han gjorde, hvad der var trygt for ham at gøre. Han gjorde det på sin måde. Han slog på klippen, selv om Gud havde bedt ham om at tale til klippen. Men selv dér hjalp Gud ham og Israelitterne fik vand. Men der kommer en konsekvens for dig, når du går dine egne veje – du får ikke den fulde velsignelse, som Gud har til dig. Moses fik ikke lov til at komme med ind i landet, som Gud havde lovet Israelitterne.

Igen ser du her, at Guds verden er så radikal anderledes end det, du er vant til. Hvis du slipper din tryghed, slipper hvad du plejer at gøre, slipper hvad du kunne tænke dig

frem til og slipper hvad der synes logisk for dig – jo mere du slipper dig selv og lader ham komme til i dit liv med sin plan for dig, jo mere vil du få alt, hvad Gud har til dig.

Lad ikke din ørkenvandring tage 40 år. Det tager tid, når du skal aflægge dig dine gamle vaner, ideer, lyster, tanker og handlemønstre. Men jo hurtigere du begynder at bruge Guds ord i din hverdag, jo hurtigere du begynder at tale Guds ord ind i de situationer, som du kommer til at stå i, jo hurtigere vil hans plan for dig begynde at tage form i dit liv.

Du beder dit problem op til Gud: "Gud hjælp mig med dette" og du beder om at hans vilje / løsning må komme til dig på hans måde: "Ske din vilje". Du afslutter bønnen med "jeg beder i Jesu navn". Du stiller dig nu i tro til, at han løser problemet for dig. Gud kommer altid til tiden med sine løsninger, også selv om det ikke ser sådan ud

Kommer tvivlen i mellemtiden over dig; find da et skriftsted, der passer ind i din situation og som taler mod din tvivl. Tal skriftstedet ud. Bliv ved med dette, indtil dit sind har forstået budskabet og tvivlen forsvinder.

Bliver du så afhængig af Gud i alt, hvad du foretager dig? Du bliver det ikke, du *er* det allerede. Forskellen er nu, at du er blevet bevidst om det og derfor kan bede om, at *hans* velsignelser – dét som han allerede har forudberedt til dig fra verdens begyndelse – må komme ind i dit liv.

Hvad, Gud allerede har velsignet til dig, er så meget større, end hvad du selv kan bringe frem:

*"Som foster så dine øjne mig, i din bog var de alle skrevet.
Dagene var bestemt, før en eneste af dem var kommet.
Hvor kostelig er dine tanker mig, Gud, hvor stor er dog*

deres sum! Tæller jeg dem, er de flere end sandet, jeg vågner – og end er jeg hos dig.” Sl. 139 v. 16 - 18

Lyder opgaven svær? Ja måske, men også her har Gud en løsning på vores problem. Guds egen Ånd, Helligånden, som tager bolig i alle, der ønsker at blive fyldt med Guds Ånd.

Sådan beder du Jesus om at blive frelst

”Herre Jesus Kristus,

tak for at du døde på korset for at rense mig for synd. Tilgiv mig for alle de forkerte ting, jeg har gjort. Kom ind i mit hjerte og lev i mit hjerte for evigt. Tak for at du lige nu renser mit hjerte. Jesus, jeg modtager dig som min personlige Frelser og Herre.

I Jesu navn. Amen”

Når du har bedt denne bøn, er du sat fri fra fortidens synd. Du har bedt Jesus om at blive din Herre. Jesus har hørt din bøn og du kan nu kalde dig kristen.

Fadervor - En daglig bøn

Fader vor er en bøn, som de fleste af os kender fra skoletiden. En bøn som du måske lærte uden ad, fordi du blev bedt om det, dette måske uden helt at forstå betydningen af bønnens kraft.

Jesus selv bad os om at bede denne bøn:

"Vor fader, du som er i himlene! Helliget vorde dit navn, komme dit rige, ske din vilje på jorden, som den sker i himmelen; giv os i dag vort daglige brød; og forlad os vor skyld, som også vi forlader vore skyldnere, og led os ikke ind i fristelse, men fri os fra det onde. Thi dit er Riget og magten og æren i evighed! Amen." Matt. 6 v. 9 -13

I bønnen beder vi om, at Guds rige må komme til os. Vi beder om, at han må forsørge os. Vi beder om tilgivelse for de ting, som vi fortsat er kommet til at gøre forkert, og vi bekender vigtigheden i, at vi får tilgivet mennesker, som vi har et udestående med. Bed Gud om hjælp til at få tilgivet mennesker, som du i dine tanker og dit sind fortsat er vred på. Så længe du bærer nag i dit hjerte, lever du forbundet til de mennesker eller situationer, som piner dig. Beder du Gud om hjælp til at få disse mennesker tilgivet, som har såret dig, vil han hjælpe dig med at tilgive dem og gøre dig fri af situationer, som plager dig. Husk, hvad du ikke selv kan, kan han gøre for dig og i dig.

I bønnen beder vi også om at blive beskyttet fra ondskab, og vi bekender igen, at al ære og magt tilhører Gud.

Amen betyder: "det står fast".